

Cesta

11
2010

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba	3
První izraelští králové	4
Jan Twardowski o úloze z náboženství	5
Co pro mě znamená církev	6
Tak nebo tak.....	6
Malé zamyšlení neuškodí.....	7
Komiks	8
Toulky s Kuldou.....	10
Princ a sluha.....	11
Podobenství.....	12
Soutěž o tři knihy	13
Zahrajte si.....	14
Hvězdáři.....	15
Písnička	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.

Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 840 306 090, e-mail: Rostislav.Gajdosik@predplatne.cz

Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.

Ilustrace: J. Oleš, J. Wienerová, H. Rokytová, Z. Šorm a archiv časopisu Cesta

Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Milý Pane Bože,
na začátku listopadu
chodívám s babičkou na hřbitov.
Má tam hrob můj dědeček.
Vždycky přineseme kytičku a svíčku.
Babička hrob očistí od spadaného listí,
pěkně jej upraví a zapálí svíčku.
Přitom si povídáme o dědečkovi.
Už si na něj moc nepamatuji,
ale mám tyhle procházky rád.
Když hřbitov tak pěkně svítí
všemi těmi světélky,
vůbec nevypadá smutně.
Věřím, že i dědečkovi se to líbí.
Můžeš ho, prosím, ode mě a od babičky pozdravovat?
Děkuji.
Amen.

15. David a Abšalóm

Když se král David provinil tím, že nechal zabít svého věrného vojáka Urijáše, aby se mohl oženit s jeho ženou Bat-šebou, přišel za ním prorok Nátan, aby mu jeho jednání vytkl. Řekl mu také, že v důsledku tohoto činu povstane proti Davidovi nepřítel v jeho vlastním domě.

To se splnilo v osobě Davidova syna Abšalóma. Otec a syn měli složité vztahy. Bible popisuje, jak Abšalóm nechal zabít svého bra-

tra Amnána, který velmi ublížil sestře Támar. David proto dlouho nechtěl Abšalóma vidět, nakonec se s ním však usmířil. Abšalóm, který velmi toužil po moci, začal nicméně proti svému otci připravovat spiknutí. Vše dlouho a pečlivě plánoval. Vsadil na svůj krásný vzhled (pyšnil se dlouhými hustými vlasy) a na postupné získávání přízně u lidí. Pořídil si koně, vůz a padesátičlennou družinu. Každé ráno časně vstával a čekal u brány do města. Jakmile spatřil někoho, kdo přicházel za Davidem, aby rozsoudil nějaký jeho spor, Abšalóm si jej vzal stranou a takto k němu mluvil: „Jsi určitě v právu. Nečekej však, že se tě David zastane. To já, kdybych byl králem, bych každému zajistil spravedlnost.“ Ke každému se choval hezky a zahrnoval lidi různými sliby.

Když si takto připravil půdu, požádal otce, aby jej propustil do Chebrónu, kde chtěl obětovat Hospodinu. Jakmile tam však dorazil, nechal se provolat králem. Když se o tom dozvěděl David, rozhodl se raději z Jeruzaléma odejít, aby obyvatele ušetřil zabíjení. Byl z Abšalómova chování smutný, věděl, že je to Hospodinův trest za jeho provinění. Dokonce se ani nehněval na Šimeiho, jednoho z mužů bývalého krále Saula, který když viděl Davidův průvod, spílal mu a urážel ho a házel po něm kamením.

Zatímco David odešel, Abšalóm obsadil Jeruzalém. Davidův tajný přítel mu však poradil, aby dříve než vytáhne proti Davidovi, shromáždil ještě vět-

ší vojsko. To poskytlo Davidovi čas připravit se pořádně na bitvu, ve které nad svým synem zvítězil. Přestože prosil své muže, aby se k Abšalómovi chovali shovívavě, jeho syn v boji padl. Doplatil na svou pýchu – jeho dlouhé vlasy se mu při útěku zapletly do větví stromů. Když se David dozvěděl o jeho smrti, byl velmi smutný.

Jana Krajčířiková

JAN TWARDOWSKI O ÚLOZE Z NÁBOŽENSTVÍ

Téma: „Modlitba hluchého, který získal sluch“
Děkuji ti, že jsem získal sluch, protože už slyším:

břinkot

sténání

dupot

hukot

hlas

kvikot

sykot

bučení

breptání

skřípění

rachot

hřmot

dusot

bekot

vřesk

pískot

hvízdot

křik

drnčení

hvízdot

hlomoz

klapot

třesk

zmatek

ryk

břinkot

svist

ťukání

rachot

šelest

šepot

krátký i dlouhý pláč

cvrkot cvrčka

zvonění makovic

dusot hejna bosých nohou

i jak utíkají dvě bosé nohy

Přeložil Emil J. Havlíček

Jako bývalý vychovatel vím, že mladí lidé žijí v neustálém hledání, jak co nejvíce naplnit každou vteřinku svého života. Děje se tak neustále bez ohledu na to, jakou „kulisu“ jejich žití vytváří společnost kolem nich. Církev, jako každá organizace, je tvořena lidmi různých zájmových skupin, věku i vyznání.

To, že jsem členem ČČSH v Havlíčkově Brodě a posléze v Chotěboři, není ani snad tak podstatné. Důležitější je to, že do církve přicházejí lidé ve víře, že je jim nabídnuta jistá alternativa uplatnění duchovní svobody, a tím vlastně i svobodného života. Mýlí se ten, kdo si myslí, že svoboda je v tom, když si může vše dopřát. Právě naopak. Společnost produkuje mnohé věci nikoliv k POTŘEBĚ, ale ke SPOTŘEBĚ. To se týká především i různých informací a informačních technologií, při jejichž spotřebě se mladí lidé stávají nedobrovolně jejich vězni.

Víra tuto svobodu nabízí, protože i zde mladí lidé mohou najít to, co potřebují, a to každý „ušité na vlastní míru“. Je přece důležité vybrat si svobodně nabídku svobodného života.

Pavel Palacký,
náboženská obec ČČSH Chotěboř

TAK NEBO TAK

Na tomto obrázku vidíte trochu se usmívajícího muže. Když kresbu otočíte „vzhůru nohama“, muž se najednou mračí. – Zkuste namalovat podobný obrázek s tváří chlapce nebo děvčete. Když se vám podaří, pošlete nám jej. Ty nejlepší otiskneme.

Z. S.

Milí mladí čtenáři,

pro vaše volné chvíle zábavy a zároveň i poučení jsem vybral desatero úroků pozoruhodných lidí. Jejich životní zkušenosti vám mohou obohatit i rozšířit vaše často ještě nepopsané stránky života. Přál bych vám, aby aspoň některý z těchto úroků vás natolik zaujal, že ovlivní kladně váš život v pochopení hlubších hodnot i smyslu života. Už od malička až do dospělosti.

1. Život činný je opravdový život. Zahálka je hrobem člověka zaživa. Co máš dělat, do toho se dej s chutí. Když můžeš někomu pomoci, učiň to s největší radostí.

J. A. Komenský

2. Člověk bez naděje je jako loď bez kotvy.

E. Thälmann

3. Náboženství je výkvětem celé osobnosti člověka, národů a společnosti, je posvěcením mravnosti.

T. G. Masaryk

4. Upřímný přítel je ten, kdo tě napomene, kdo ti řekne pravdu do očí, toho si važ.

B. Němcová

5. Slušnost je chvályhodná vlastnost, která nás nic nestojí. Nanejvýš někdy místo na sezení v přeplněné tramvaji.

C. Zuckmayer

6. Smích je ten nejjistější prostředek, jak se sblížit s ostatními lidmi.

L. Buscaglia

7. Štěstí je mozaika složená z nepatrných malých radostí.

Maurois

8. Nebreč nad rozlitym mlékem (t. j. kvůli maličkosti).

Anglické přísloví

9. Pravda velmi často strádá, ale nikdy ji nelze zahubit.

Livius

10. Bůh je věčná láska. V kom není lásky, v tom ani Bůh nepřebývá, a kdo nemiluje svého bližního, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.

E. Greichman

Dr. Karel Lachout

Historie Církve československé husitské

9.

Rok 1968 a léta následující

Kreslí Petra Štěpánová
Píše Jana Krajčířková

CÍRKEV ZAČALA PRACOVAT NA PLÁNU DUCHOVNÍ OBNOVY A UTVÁŘELY SE REHABILITAČNÍ KOMISE

Jsem moc rád, kolego
Petře, že jste zpět ve
službách církve!

Děkuji bratře,
já jsem také rád.

Přijďte, prosím, v úterý k nám
na faru, připravujeme návrh
memoranda ústřední rady a
fakulty.

Rád přijdu, můžete
se mnou počítat.

Ahoj, Petře! Právě
přišel Český zápas. To
memorandum jste
napsali moc pěkně!

Díky. Snad to přinese ovoce.
Jsem rád, že církev ožívá.
Dnes přišli další dva mlaďáci
se žádostí o křest.

Taký mám radost,
kolik se nás každou
neděli sejdě!

Honza je zase na Prádle,
že? Připomíná mi moje
mámi.

21. SRPNA VŠAK PŘIŠLO VELKÉ ZKLAMÁNÍ. DO NAŠÍ ZEMĚ VTRHLA OKUPAČNÍ VOJSKA VARŠAVSKÉ SMLOUVY.

To tak
nemůžeme
nechat!

To je strašné,
to je konec!

Věřím, že
Bůh to tak
nenechá.

16. LEDNA 1969 SE NA PROTEST PROTI OKUPACI UPÁLIL STUDENT FILOSOFIE JAN PALACH.

Honza nás chtěl vyburcovat!
Nesmíme ho zklamat. Kdo se
připojí k protestní hladovce před
Národním muzeem?

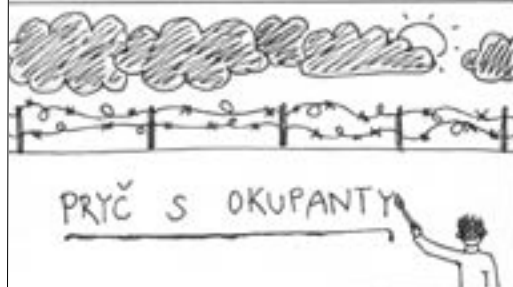
Já jdu
do toho!

Já taky!

Já radši ne,
nechci se
nechat vyhodit
ze školy.

STUDENTI A DALŠÍ LIDÉ SE SNAŽILI RŮZNÝM ZPŮSOBEM VYJÁDŘIT SVUJ PROTEST.

BOHUŽEL, BRZY NASTOUPILA TVRDÁ NORMALIZACE S PŘÍSNÝMI POSTIHY.

OBĚTI ZOUFALÝCH MLADÝCH LIDÍ POKRAČOVALY.

Kluci, teď jsem mluvil s kamarádem Oldřichem Vitem. Další kluk se upálil, Honza Zajíc ze Šumperka!

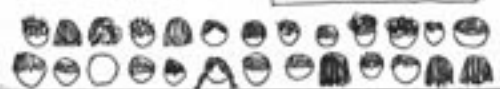
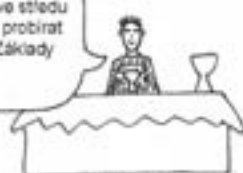
Jak to víš?

To se u komunistů dalo čekat. Mám už své zkušenosti, jak dobře víš.

CÍRKEV SE ZAČALA PŘIPRAVOVAT NA VI. SNĚM, JEHOŽ 1. ZASEDÁNÍ SE KONALO R. 1971.

Sestry a bratři, přijďte všichni ve sledu na biblickou hodinu. Začneme probírat sněmovní návrh prof. Trtíka - Základy víry.

SNĚM TAKÉ ROZŠÍŘIL NÁZEV CÍRKEVE O CHARAKTERISTIKU "HUSITSKÁ".

Tímto se, sestry a bratři, přibližujeme k duchovnímu odkazu husitského reformačního hnutí.

Jde o zásešní dokument, který bude zakotvovat věrouku naší církve. Každý se k němu můžete před sněmem vyjádřit.

V R. 1972 ZEMŘEL PETR. JEHO SYN JAN PRACOVAL V NEMOCNICI A VSTOUPIL DO RADY STARŠÍCH VE SVĚ NÁBOŽENSKÉ OBCI. ČLENU CÍRKEVE VŠAK UBÝVALO.

Dobrý den, bratře, měli jsme o vás starost. Už dlouho jsme vás neviděli na bohoslužbách.

Nezlobte se, my už teď s manželkou chodit nebudeme. Nechceme mít problémy.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Pan porybný zasahuje – dokončení

Voda se stahovala ze zatopených luk a nechávala po sobě kaluže. Volavky se zvedly a odletěly s pokrčenými krky, nechtělo se jim blíž k lidem, zato čápi lovili dál. Pan porybný zavolal na děti, ať

vezmou hrouzkovnici, košík a podběráky.

„Ušlechtilou rybu do nádoby, plevelnou do košíku. A ty, Kuldo, pozoruj, kde se v kaluži něco hýbe.“

Čtveřice dětí se dala do práce, která pro pražské příbuzné byla dobrodružstvím i zábavou. V kalužích uvízli zelení líni, kapříci, štička a dokonce pstruzi. Ryby ulovené do podběráků ukládaly děti do hrouzkovnice s vodou opatrně, aby se neodřely a neonemocněly z toho. V loužích zůstala i rybí droboť, hrouzci a okouni, které nevidí porybný na svých vodách rád, protože ujídají potravu tržním rybám.

Jestli byl Martin tajně dohodnut s otcem nebo prostě věděl, co bude následovat, všechny malé rybky odborně usmrcoval a házel do košíku. Lov strhl i Kuldu, jak se zatopená louka nořila z vody, vzrušeně poletoval nad kalužemi a hlásil, kde zůstaly ryby. V jedné louži se cosi zavlilo.

„Ha, úhoř!“ vykřikl Smejčil.

Už to nevydržel, sklouzl ze silnice a capkal bos mokrou trávou. Povedlo se mu v kaluži popadnout tu vzácnou tajemnou rybu, navíc pěkně silnou. Zvedl úhoře z vody, jenže stříbrošedou rybu ve tvaru hada není snadné udržet. Úhoř mu proklouzl dlaněmi jako živý šíp a zamířil k dosud zatopenému korytu potoka. Smejčil v marné snaze ho zadržet sebou plácl do kaluže. Tak, jak v ní ležel, si postěžoval: „Já jsem tak nešťastnej člověk.“

Diváci na silnici vyprskli smíchem a Smejčil dodal: „Kdyby mě aspoň někdo politoval...“

Pan Jurášek zápolil s bednou, nebo co to vlastně bylo, která dosud bránila plnému průtoku korytem. Zahákl ji bidlem a podařilo se mu ji odtrhnout ode dna. Proud vody mu ji pomohl zvednout a pak už ji vytáhl na břeh.

„Ale vždyť je to psí bouda, kterou mi sebrala povodeň!“ zajásal čtvrtý

hospodář. „To bude mít můj pes Puntů radost!“

K všeobecnému pobavení se Kulda zmenšil na protáhlou kuličku, nejdřív do boudy nakoukl a pak tam vplul. Brzy však psí obydlí opustil, protože se odtamtud začalo silně pářit. Jestli se mu v boudě líbilo, není jisté, ale zábavu z toho měl, podle toho, jak nad ní ve vzduchu skotačil.

Ladislav Muška
(pokračování příště)

PRINC A SLUHA

Na jednom hradě žil kdysi princ, který byl známý tím, že mluvil velice stručně. A ten princ měl věrného sluhu, který ihned poslušně vykonal všechno, co mu princ přikázal.

Jednou se blížilo poledne a princ měl hlad. Řekl tedy sluhovi: „Nos na stůl!“ A sluha ihned položil obličej nosem dolů na stůl a čekal, co bude dál. Princ mu pak musel vysvětlit, že má nosit na stůl to, co kuchařky uvařily. Potom vyšli oba do okolí hradu. Princ najednou uviděl nablízku pobíhat koně a zvolal: „Oř.“ Sluha nemeškal, běžel do chléva pro dva voly, zapřáhl je do pluhu a začal orat nedaleké pole. Princ mu trpělivě vyložil, že ho jen upozorňoval na krásného koně. – Pak oba vešli do lesa a ocitli se u řeky, na které byl splav. Princ řekl: „Jez.“ Sluha tedy vytáhl z brašny chléb a s chutí se do něho zakousl. Až za chvíli pochopil, že splav na řece se nazývá také jez. – Když se vrátili do hradu, byli tak unavení, že si museli odpočinout. Princ ulehl na postel, sluha na zem u dveří a přikryli se medvědími kožešinami. Tu se sluha posadil a všetečně se zeptal: „Princi, prý si budeš brát za manželku princeznu ze sousedního království.“ Princ se zamračil a řekl: „Lež.“ Sluha si bez meškání zase lehl a usnul. Jestliže se neprobudil, tak dodnes neví, že ta zpráva o princově ženitbě byla nepravdivá.

Zdeněk Svoboda

O hostině a o svatebním šatě

Podobenství o hostině si můžete přečíst v Matoušově evangeliu 22,1-10 nebo u Lukáše 14,15-24. U Matouše na něj navazuje ještě podobenství o svatebním šatě.

Jeden král vystrojil pro svého syna svatební hostinu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané hosty. Ti se však začali jeden po druhém vymlouvat – jeden má práci na poli, druhý musí vyzkoušet nové voly, další musí za obchodem, jiný se právě oženil... V Matoušově verzi dokonce někteří služebníky týrali a zabili. Když to král viděl, řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte tedy na rozcestí a pozvěte všechny, které potkáte.“

Navazující podobenství o svatebním šatě říká, že král vstoupil mezi stolovníky a když spatřil, že jeden z nich nebyl na svatbu vhodně oblečen, potrestal jej.

Podobenství o hostině je pro nás v dnešní době velmi aktuální. Je to vlastně varování. Co říkají pozvaní? „Nezlob se, nemám čas, musím ještě udělat to a to...“ Přesně tak se chová mnohý z nás. Neustále nemáme čas – na své rodiče, na své děti, na své přátele, a ani na Boha. Ujišťujeme sebe i druhé, že si ten čas uděláme. Jenže potom můžeme zjistit, že už je pozdě.

A jak je to s tím oblečením na svatbu? Příprava svatební hostiny je jistě velmi náročná. Od pozvaných hostů se očekává, že se také připraví. Nejde asi v první řadě o oblečení, spíš o to, abychom připravili svá srdce. Když jdeme například na bohoslužby, měli bychom se na ně soustředit a nebýt duchem někde úplně jinde.

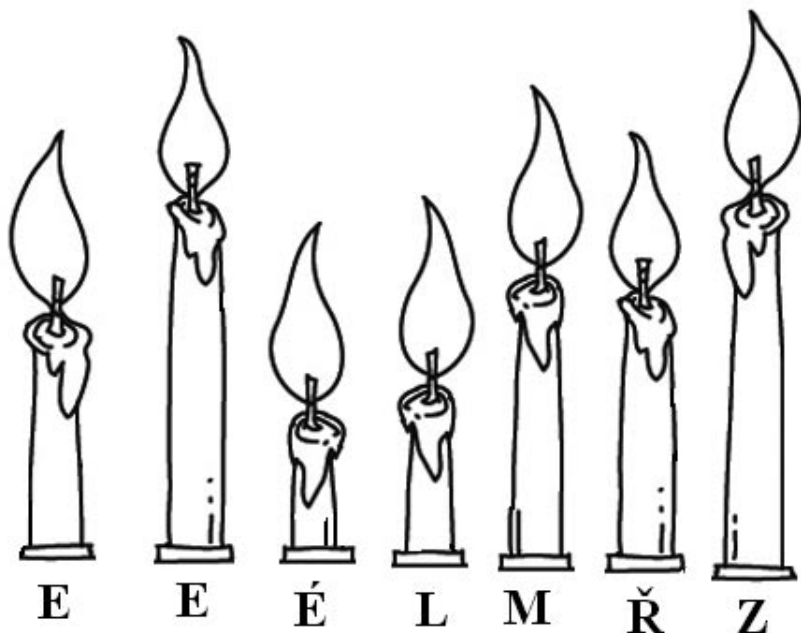
Jana Krajčířiková

Tentokrát by náš úkol neměl být pro vás nijak těžký – stačí seřadit svíčky podle velikosti od nejvyšší k té nejnižší. Z písmenek pod nimi pak snadno poznáte tajenku – na koho vzpomínáme začátkem listopadu.

Svá řešení nám pošlete do poloviny prosince – v lednové Cestě oznámíme jména tří výherců knihy.

Blahopřejeme výhercům soutěže z čísla srpen-září (řešení: Saul, David, Achab), kteří jsou tentokrát všichni z Kojetína:

Nikola Malá
Rudolf Dunka
Mirek Hlaváč

Jak je to správně?

Vedoucí říká skupince hráčů postupně biblická osobní jména pozpátku, například ze Starého zákona: AVE, MADA, MAHARBA, KÁZI, ŠÍŽJOM; z Nového zákona: NAJ, RTEP, ŠÁMOT, RAZAL, TÁLIP. – Kdo řekne jméno správně jako první, získává bod. Vyhrává ten, kdo má nakonec nejvíc bodů.

Tuto hru mohou hrát i dva hráči, když jdou ulicí, jedou v autobuse či ve vlaku. Dívají se kolem sebe a z okna a dávají si navzájem slova, která vidí někde napsána, například: DOCHBO, YKČARH, ROZOP, NÍZNEB, AKVÁ TSAZ. Za správnou odpověď, která má zaznít do 10 vteřin, se získává bod.

Co udělat?

Jeden z hráčů jde za dveře a ostatní se domluví na úkolu, který má po návratu splnit, například vyzout někomu botu, zatahat za ucho, otevřít okno a podobně. Aby se po návratu do místnosti dověděl, zpívají mu nějakou známou písničku, třeba kočka leze dírou, pes oknem, nejprve potichu, ale když se hráč svými pohyby blíží ke splnění úkolu, písnička zazní silněji a silněji, až hráč konečně pochopí, co má udělat. Když se nedovtípí, musí za trest zazpívat písničku nebo přednést báseň.

Z. S.

Copak dělají hvězdáři,
když se jim práce nedaří?

Hvězdičky, kterým je snad zima,
schovávají se do ovčína
a měsíc couvá nazpátek
za stádečkem svých jehňátek.

Bachraté mraky na koštěti
do Hajan zahánějí děti.

Hvězdáři přece nezahálí,
i když se hvězdy mlhou halí.
Možná, že v tichu zaslechnou
vesmírnou hudbu tajemnou.

A kouzlí z houslí něžný trylek,
než pošlou děti do postýlek.

Svatava Mášová

Klaus-Dieter Mückson
Přel. Z.S.

